

EXPUNERE DE MOTIVE

Lege pentru completarea Legii nr. 215 din 23 aprilie 2001 privind administrația publică locală

Noțiunea de putere publică a survenit în urma dezvoltării, în cadrul societății, a unor specializări în efectuarea activităților și în conturarea unor roluri sociale care, în timp, au condus la relații inegale de putere. Acest context a generat necesitatea constituirii unei autorități superioare care să stabilească unitar normele de conviețuire și a unor organe care să asigure respectarea lor, respectiv să satisfacă nevoi de bază ale cetățenilor organizați într-o comunitate. Forța publică, în sensul ei larg, este exercitată de cele trei puteri: legiuitoare, judecătorească și executivă, acestea colaborând între ele în baza principiului separației și echilibrului puterilor în stat.

Parlamentul este puterea legiuitoare, stabilind prescripțiile de conduită și cadrul legal în care se desfășoară serviciile de bază pentru cetățeni. Instanțele asigură respectarea normelor și corectează conduita cetățenilor și actele administrative în baza prescripțiilor emise de legiuitor. Puterea executivă realizează satisfacerea nevoilor comunității potrivit strategiei descrise de politica de guvernare, în limitele și cu ajutorul instrumentelor legale și de implementare, puse la dispoziție de legiuitor. Administrația publică, subordonată puterii executive, folosește mijloace legale și materiale, ordonate sistemic satisfacerii unor obiective, activitatea sa fiind caracterizată de intenționalitate - asumarea acelor obiective, documentarea în scopul atingerii lor și adecvarea instrumentelor în acest sens, previzibilitatea modificării obiectivelor și rezultatelor. Astfel, observăm că serviciul public prestat de autoritățile administrative este subsumat unui interes public și este modelat atât de voința legiuitorului ales, cât și de puterea executivă, investită cu încredere de către Parlament pentru a realiza programul politic.

Parlamentul, așa cum am arătat anterior, este unica forță legiuitoare și emite norme cu caracter primar. Executivul poate emite, în aplicarea acestor legi și în realizarea actului de administrație publică, norme secundare (*secundum legem*) și norme în completarea, înțelegerea legii (*praeter legem*), care urmează preceptele normelor primare și care stabilesc liniile directoare pentru înfăptuirea programului politic. La nivel local, autoritatea deliberativă constituită în consiliu local emite acte de administrare, dar și acte de normare a conduitei (în vederea dezvoltării socio-economice și de mediu a localității), care să urmărească direcția setată de executiv, în limitele impuse de legiuitor, având în vedere specificul interesului comunității locale.

Remarcăm, în acest context, că elementul comun celor două tipuri de actori este reprezentativitatea, în măsura în care consiliul local reprezintă interesele comunității la nivel local, iar parlamentarii aleși în circumscripție reprezintă interesele comunității care i-a delegat la nivel național. Astfel, parlamentarul devine veriga de legătură dintre interesele comunității locale și legiuitorul național, fiind în măsură să aibă o viziune specializată asupra aplicării legii în teritoriu.

În acest sens, Legea administrației publice locale reglementează deja, la art. 52, intervenția legiuitorului primar, a reprezentanților puterii executive centrale sau deconcentrate, sub forma luării de cuvânt la lucrările consiliului local, acest drept fiind doar o posibilitate, nu și un drept.

În practică, luarea de cuvânt de către reprezentanții puterii legiuitoare, respectiv executive, la lucrările consiliului local este lăsată la latitudinea organului deliberativ local, ceea ce poate restrânge în mod nejustificat colaborarea executivului cu legislativul în temeiul principiului constituțional al echilibrului puterilor. Este necesar ca luarea de cuvânt de către parlamentari sau reprezentanți ai puterii executive centrale sau a serviciilor deconcentrate să fie un drept de care să dispună ei înșiși, iar nu să fie îngrădit de consiliul local decât în aceleași condiții ca pentru aleșii locali.

Această necesitate imperativă decurge tocmai din calitatea de aleși ai comunității locale, investiți cu obligația de cunoaștere și reprezentare a intereselor comunității la nivel național în cazul parlamentarilor, respectiv în aceea de putere executivă care orientează direcția actelor administrative în funcție de programul de guvernare, în cazul reprezentanților guvernului și serviciilor deconcentrate. Intervenția acestora în cadrul lucrărilor consiliului local este de natură să optimizeze actul administrativ, atrăgând atenția asupra posibilităților de aliniere la voința originară a legiuitorului și la politicile publice, iar cenzurarea discreționară a intervenției reprezentanților puterilor centrale trebuie să fie sancționată.

Mai mult decât atât, înfăptuirea serviciului public în vederea satisfacerii interesului public al cetățeanului presupune, așa cum am arătat anterior, colaborarea dintre puteri: cea care stabilește cadrul legal și limitele actului de execuție și cea care implementează în scopul și cu instrumentele puse la dispoziție de cea dintâi. Deputatul, respectiv senatorul, are o înțelegere nemijlocită a normelor primare care orientează conduita cetățenilor, în general, și a administrației publice, în particular, percepând el însuși care este viziunea legiuitorului și voința sa în modelarea conduitei subiecților de drept.

În temeiul principiului *a maiori as minus* (cine poate mai mult, poate și mai puțin), parlamentarul care redactează norme primare de drept are capacitatea și trebuie să aibă dreptul să împrumute expertiza sa de legiuitor administrației publice, cu respectarea principiului echilibrului puterilor în stat. De aceea, parlamentarul, în calitatea sa de reprezentant ales de către comunitate la nivelul organului legislativ, poate să pună în slujba dezvoltării actului administrativ la nivel local expertiza sa normativă de legiuitor, tocmai prin elaborarea de proiecte de acte normative care să se alinieze intereselor comunității locale care l-a ales.

În numele inițiatorilor:

George - Edward DIRCĂ
Senator Grup parlamentar USR

Cristian GHICA
Senator Grup parlamentar USR

Nicușor – Daniel DAN
Deputat independent

LISTĂ SEMNĂTURI SUSȚINĂTORI
PENTRU MODIFICAREA LEGII NR. 215/2001 A ADMINISTRAȚIEI PUBLICE
LOCALE

Nr.	Nume	Semnătură	Partid
1.	NASUI CLAUDIU		USR
2.	ȘIRCA GEORGE EDUARD		USR
3.	STANCIU-VIZITEU WILIAM DANIEL	SV Lucian	USR
4.	Bokotaru Adrian	neaplicat	
5.	MIHAI GOȚIU	gu	USR
6.	Julian Bulea		USR
7.	Ion Rogoș Radu		USR
8.	NICOLAE-DANIEL POPESCU		USR.
9.	LUPESCU DEMITRIU	Sopu	USR
10.	DINU NICOLETA RAMONA		USR
11.	DINIȚĂ SILVIA-MONICA		USR
12.	BOTEZ MIHAI-CĂTĂLIN		USR
13.	IURISHITI CRISTINA JONEA		USR
14.	DURUȘ VLAD EMANUEL		USR
15.	VLAD SERGIU COSMIN		USR
16.	PRUNĂ CRISTINA-MĂRĂLIŢA		USR
17.	Fălovi Nicu		USR.
18.	BEHELEIAN SILVIU		USR
19.	ION ȘTELIAN-CRISTIAN		USR
20.	PRISNEL ADRIAN-CLAUDIU	gu	USR

22.	CRISTIAN GABRIEL SEIDER	deider	USR
23.	COSETTE CHICHIRAU	Cosette	USR
24.	Rodolamu Baidan	Rodolamu	USR
25.	Bănușanu est. Alex	Bănușanu	ALDE
26.	NITA ILIE	ILIE	ALDE
27.	ANNA BIZGAN-GAYRAL	Anna Bizgan	Indep.
28.	BEMGA TUDRA UAA	Bemga	USR
29.	TUDOR PAZES POI	Tudor	USR
30.	GAVETA IOY	Gaveta	PMI
31.	Simionca Sand	Simionca	PMF
32.	IONASCU GABI	Ionas	PMF
33.	Talpas Ion Justro	Talpas	PMF
34.	WIEMER ADRIAN	Wiemer	USR
35.	Dan Barna	Dan	USR
36.	Morussi George	Morussi	USR
37.	Dover FENECHIU	Dover	PMC
38.			
39.			
40.			
41.			
42.			
43.			
44.			
45.			